

sko priti in preiskavati cerkniško jezero po njegovih odtokih in pritokih, ako mu namreč naša družba poterdi, da bi ta preiskava utegnila ne le zanimiva biti o natoroznanskem obziru, temuč tudi djansko koristiti zlasti za natančno spoznanje: od kod izvirajo povodnji planinske in ložke doline in kako bi se te odver-nile itd. Samo po sebi se razume, da kmetijska družba bo poterdila gosp. dohtarju, da je ta njegov namen posebne hvale vreden, in da, kakor ona, ga bojo potem tudi naši verli domoljubi cele te okolice z veseljem v njegovem početji po vsi svoji moči podpirali, ker že davnej želé, da bi se kaj storilo za odvernjenje nesrečnih povodinj, ki več-leto toliko škodo kmetijstvu napravljajo. Gosp. dohtar Schmiedel pa se že naprej nadjati smé, da tū mu je ravno za djansko korist (praktisches Interesse), ktero doseči sam želí, obširno polje odperto. Bog daj srečo! — Sl. c. k. deželno poglavarstvo je dovolilo osnovo kato-liške družbe rokodelcev v Ljubljani. — Dobrot-ljiva presvitla cesarica Karolina Augusta (vdovaraj-ncega cesarja Franca I.) je na prošnjo gosp. fajmoštra ob-ljubila novi ternovski cerkvi 1000 fl. darovati. Tudi presv. cesar Ferdinand so 1000 fl., in presv. cesarica Marija Ana 500 fl. v ravno ta namen darovati blagovolili.

Novičar iz raznih krajev.

C. k. ministerstvo kupčijstva je ukazalo, naj se po-hišni kramarji (hausirarji) opomnijo, da tisti certifikati, ki so dosihmal namestovali pravi pohiševanski list (Hausir-pass), so po novi postavi prepovedani, — da naj tedaj vsakdo si poskerbí o pravem času pohiševanski list, da ne bo potem, ker so namestovavni certifikati prepovedani, delj časa domá sedeti mogel, preden dobí pravo pohiše-vansko pismo. — Ker je sila veliko žita nakupičenega v Moldavi in Valahii, je avstrijska vlada dovolila, da cesarski parobrodi, ki na Donavi sedaj nič opraviti ni-majo, smejo žito nakladati, ki gré po Donavi v naše ce-sarstvo. — Željno pričakovani kurír iz Petrograda je prišel v pondeljek zvečer na Dunaj, — pa kakošen odgovor je prinesel, nobeden prav ne vé. Koj v torek po-tem so se snidili na Dunaji bivajoči poslanci, toda seja je terpela le od ene do poltretjih, in koj po seji sta šla kurirja v London in Pariz in sta nesla svojima vladama rusovski odgovor. Ni tedaj res, kakor neki časnik pravi, da bi bil rusovski car popolnoma za-vergel dunajske predloge, ker bi sicer že zdaj konec bil dunajskega zbora, — pa tudi ni res, da bi jih bil popol-noma poterdil, ker sicer bi ne bilo treba rusovskega od-govora v Pariz in London pošiljati. Rusovska vlada je le drugačen predlog poslala na Dunaj. Tako sta tedaj mir in vojska še zmiraj na vagi. Časnikarji menijo, da iz Londona, ker je zdaj tudi francozki cesar tam, bo prišla zadnja razsodivna beseda, — ali tolikrat se je že govorilo „od zadnje besede“, da gotovo tudi ta iz Londona še zadnja ne bo, ktero pričakujejo v 8 dneh. Poslanci na Dunaji imajo potem takem veliko praznikov, ker, dokler ne dobivajo napotkov od svojih vlad, nič skleniti ne morejo. Povernitev angleškega ministra Russel-a je bila v držav-nem zboru na 27. dan t. m. napovedana. Za avstrijan-sko vlado — pravijo dunajski časniki — tretje poglavje pogajanja ali černo morje, ktero je Francozom in An-gležem naj večji kamen spodtike, ni toliko važno, ker nji je že zadosti, da izlivi Donave in černo morje le niso v oblasti enega samega, zatega voljo — pravijo — tudi ni misliti, če bi ravno njeno vedno prizadevanje za mirno spravo brez vspeha bilo, da bi se ona neutegoma v vojsko zoper rusovsko spustila. — V tem, ko se na Dunaji za mir poganjajo, ste zedinjene armadi začele 9. dan t. m. pred Sevastopoljem hudo vojsko; Francozi in Angleži mečejo noč in dan bombe v terdnjavo, in Rusi

jih mečejo v armado zaveznikov; prva dva dni so po na-znanilu Goršakovem 838 Rusov mrtvih in ranjenih šteli; koliko je Francozov in Angležev padlo, se še ne vé; po naj novejših novicah je bombanje 12. t. m. še zmiraj ter-pelo, pa se ni dosihmal še nič določivnega opravilo. — Cesar Napoleon bo šel vendar le v Krim, in sicer, ka-kor se za gotovo pripoveduje, 10. dan maja. V Lon-donu ga neizrečeno slovesno sprejemajo, kamor koli pride. — Spet se sliši, da se na Gerškem vnema punt zoper Turke, pa natanko se še nič ne vé. — Iz Čer-nogore je zvedil dunajski časnik „Oest. Zeitung“, da knez Danilo je poslal svojega novega tajnika Milorada Me-dakovića v posebnem poslanstvu v Petrograd, da se no-vemu caru od njegove strani pokloni in da sopet izprosi tisto rusovsko podporo, ktera je že dolgo časa zaostala. V daljnem napotku g. Medakovića stoji tudi to, da pred ča-rom Aleksandrom opraviči tisto nedelavnost Černogore v poslednjem času, zavolj ktere je knez padel v zameró raj-nega cara in zgubil letno podporo od 8000 škudov. O velikodušnosti novega cara in njegovem nagnjenji na mir se nadja knez naj boljšega vspeha. Dosihmal obderžana djanska nepristranost ni ostala Černogori brez dobrih na-sledkov, ker ji je turška vlada z obzirom na to neprista-nost dovolila uvožnjo žita in družega živeža. — Od ne-sreče v Rimu, od ktere smo zadnjikrat povedali, se je zvedilo sedaj, da 130 osób je bilo pri sv. očetu papežu zbranih, kose je strop vderl, — med temi tudi kardinal in veliki škof pražki knez Schwarzenberg, veliki škof du-najski vitez Rauscher in grof Hoyos, poveljnik avstrijske armade v Jakinu; — vsi so padli skozi, le veliki škof pražki in veliki škof iz Nisibi-a ne. Koj ko se je ta nesreča zgo-dila, so prihiteli domači na pomoč, pa tak prah je bil v spodnji izbi, da nikogar niso mogli razločiti. Papež so stali mirno in tolažili druge, rekoč: „saj ni nič“. Počasi so spravili vse iz podertije. Koj potem so veleli papež, naj se v bližnji cerkvi „zahvalna pesem“ poje.

Serbsko klagovanje za mrtvimi.

Po Vuku.

1.	3.
<i>Mati nad sinom.</i>	<i>Spet tako.</i>
Kaj sem tužna dočakala mati!	Nemorem se načuditi
gorje! *)	bratec tebi!
Da naredim način sinu svoj'mu,	Da si pustil mater svojo
Česar tužna se nadjala nesem,	prežalostno,
Da bom le to nikdar dočakala!	In zapustil dom in hišo,
Mili moj Bog, bodi tebi hvala!	domu gorje!
Da si me tak tužno razžalostil,	In žalostno vlado svojo
Da jaz plačem srečo od napredka,	s tugo vlada!
Od napredka, od serca svojega!	U naj večí nepogodi
2.	bila tužna!
<i>Druge mater tolažeče.</i>	Kjer ostala mnogo mlada
Jaz sem ti se potrudila,	da b' prebila!
sestra tužna!	In z nejakó deco tvojo,
Hudo si mi obolela	rana huda!
od žalosti;	Kdo će deco podigniti,
Ker si le to dočakala	bila tužna!
prežalostna!	Alj kdo jih će odgojiti?
Da ti kušáš srečo svojo	rana sklječa!
od napredka,	Kdo li v šoli naučiti?
Od serčnega serca svoj'ga	prežalostna!
bila tužna!	Sirotinja vedno plače —
Ktera rana leka nima?	preplakala!
vila u jad! **)	Vedno plače, hitro raste —
Vsaka rana svoj lek ima,	to mi tuga!
sestra tužna!	
Le serčena leka nima,	(Dalje sledí.)
vila u jad.	

*) Se prideva vsaki verstici.

**) Vijem, viti pri Belih Kranjcih tuliti. Jad, strup, jeza, tuga.

Današnjemu listu je priložena 27. pòla Vertovcove „občne povestnice“.